

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 18C/238/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815212031
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Kotríková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2018:3815212031.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudkyňou JUDr. Zuzanou Kotríkovou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., IČO: 36 613 843, so sídlom so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava proti žalovanému: G. N., narodený XX.X.XXXX, bytom I. L. XXX/XX, D., občan SR, o zaplatenie 689,01 EUR s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 130,41 EUR, spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 63,58 EUR od 21.08.2012 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 66,83 EUR od 21.09.2012 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti príslušenstva súd žalobu z a m i e t a.

III. Žalovanému náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

1.Právny predchodca žalobcu - spoločnosť Consumer Finance Holding a.s., so sídlom v Kežmarku, Hlavné námestie 12, sa žalobou, podanou proti žalovanému domáhal zaplatenia sumy 689,01 EUR s príslušenstvom. Žalobu zdôvodnil tým, že so žalovaným uzavrel zmluvu o pôžičke č. 20181726 dňa 22.02.2012, na základe ktorej žalovanému poskytol celkovú sumu pôžičky 612,05 EUR. Žalovaný sa zaviazal splácať pôžičku v 7 pravidelných mesačných splátkach po 84,12 EUR. Celkovo žalovaný uhradil na úvere sumu 61,22 EUR. Vzhľadom k tomu, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, listom zo dňa 24.07.2012 (predžalobná upomienka) ho vyzval k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorazovo. Žalovaný dlžnú sumu neuhradil. V priebehu konania došlo k postúpeniu pohľadávky voči žalovanému zo spoločnosti Consumer Finance Holding a.s. na žalobcu, a to zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 01.10.2015. Na návrh žalobcu preto súd uznesením zo dňa 04.12.2015, č.k. 18C/238/2015- 22 rozhodol o pripustení zmeny účastníkov konania na strane žalobcu.

2. Žalovaný sa k žalobe písomne nevyjadril. Ostal v konaní pasívnym.

3. Súd vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 12.08.2016, č.k. 18C/238/2015-60 tak, že žalobu v celom rozsahu zamietol. Proti rozsudku podal žalobca odvolanie. Krajský súd v Trenčíne uznesením zo dňa 27.12.2016, č.k. 6Co/578/2016-75 rozsudok prvého stupňa zrušil a vrátil mu na ďalšie konanie. Rozsudkom zo dňa 24.03.2018, č.k. 18C/238/2015 - 81 tunajší súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 70,08 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 70,08 EUR od 19.08.2012 do zaplatenia, v prevyšujúcej časti žalobcu zamietol z dôvodu premlčania a žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Proti rozsudku podal žalobca odvolanie v časti zamietnutého nároku v

sume 130,41 EUR s príslušenstvom. Uviedol, že pokiaľ súd chcel žalobcovi priznať sumu nepremiľčaných splátok, správny postup by bol taký, že pri posúdení úveru ako bezúročný a bez poplatkov sumy splátky istiny je 66,83 EUR. Splatnosť poslednej splátky bola 20.09.2012 a žaloba bola podaná na súd dňa 09.07.2015, teda nepremiľčané boli splátky od 20.07.2012 do 20.09.2012 teda spolu tri splátky v sume 200,49 EUR, na základe uvedeného žalobca žiadal, aby odvolací súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy vo výške 130,41 EUR s príslušenstvom a na náhradu trov konania. O odvolaní rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením zo dňa 14.08.2018, ktorým výrok II. a III. rozsudku okresného súdu zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie.

4. Súd vec prejednal a rozhodol dňa 16.11.2018 na pojednávaní v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu podľa § 180 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej „CSP“), ktorí svoju neúčast' ospravedlnili a súhlasili s rozhodnutím v ich neprítomnosti, žalovanému bolo predvolanie doručené podľa § 112 CSP, neúčast' neospravedlnil ani nepožiadala o odročenie pojednávania.

5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, ktoré tvoria obsah súdneho spisu, najmä žaloby, Zmluvy o pôžičke č. XXXXXXXXXXXX z 22.02.2012, Podmienok k Zmluve o pôžičke, predžalobnej upomienky zo dňa 24.07.2012, prehľadu splátok a úhrad, oznámenia o zmene veriteľa, návrhu na zmenu, zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 1.10.2015, prílohy k tejto zmluve, odvolaniami žalobcu a rozhodnutím krajského súdu z 14.08.2018 a ostatným obsahom súdneho spisu.

6. Vykonaným dokazovaním súd zistil tento skutkový stav:

-Právny predchodca žalobcu spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. a žalovaný, uzavreli dňa 22.02.2012 zmluvu o pôžičke Quatro, na základe ktorej bol žalovanému na kúpu práčky Fagor, ktorej kúpna cena bola 529,- EUR pri akontácii 10 % t.j. suma 61,22 EUR poskytnutá pôžička. Celková suma pôžičky bola dohodnutá v sume 588,84 EUR, celková suma pôžičky bez poistenia v sume 550,83 EUR, výška mesačnej splátky 78,69 EUR a splátky s poistením 84,12 EUR, 7 mesačných splátok, ročná úroková sadzba 64,99 %, priemerná hodnota RPMN 41,82 %, RPMN 64,99 %, celkové náklady spotrebiteľa 83,05 EUR, finančné plnenie 467,78 EUR, termín konečnej splatnosti 9/2012, komplexný súbor poistenia. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú Podmienky a Všeobecné obchodné podmienky. Žalovaný sa zaviazal dlžnú sumu splácať v 7 mesačných splátkach po 84,12 EUR. Súčasťou zmluvy boli Všeobecné podmienky. V bode 6.2 všeobecných podmienok splátky boli splatné k 20. dňu v kalendárnom mesiaci, pokiaľ v splátkovom kalendári alebo v zmluve nie je uvedené inak. Z prehľadu o vykonaných platbách vyplýva, že žalovaný žalobcovi neuhradil žiadnu splátku, len sumu akontácie 61,22 EUR.

-Predžalobnou upomienkou zo dňa 24.07.2012 žalobca žalovanému vyzval k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo. Vyzval žalovaného na zaplatenie istiny 622,48 EUR v lehote do 3 dní od doručenia upomienky.

-Z prehľadu splátok a úhrad je zrejmé, že žalobca zaplatil len akontáciu v sume 61,22 EUR.

-Z odvolania žalobcu zo dňa 26.05.2017 je zrejmé, že žalobca zotrval na nároku o zaplatenie sumy 130,41 EUR s príslušenstvom, ako úhrade posledných dvoch splátok, splatných k 20.08.2012 a k 20.09.2012.

-Z uznesenia Krajského súdu v Trenčíne z 14.08.2018 vyplýva, že aplikácia protiústavného ust. 5b zák.č. 250/2007 Z.z. v danej veci predstavuje nesprávny procesný postup okresného súdu, čo bol dôvod na zrušenie rozsudku v celom rozsahu, ktorým bola žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá a v súvisiacom výroku o trovách konania.

7. Súd žalobu posúdil podľa nasledovných ustanovení zákonov:

-Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Podľa § 502 ods. 1 veta prvá Obchodného zákonníka od doby

poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

-Podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase uzavretia zmluvy /ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

-Podľa § 1 ods. 1,2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (účinného k 22.02.2012) tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa. Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

-Podľa § 2 písm. a/, b/ cit. zák., na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, 5a), b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

-Podľa § 9 ods. 2 cit. zák., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru;

-Podľa § 11 ods. 1 cit. zákona poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

8. V predmetnej veci má súd preukázané, že strany sporu uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorá je ako typ zmluvy upravená v Obchodnom zákonníku, pretože žalovaný požiadal žalobcu o pôžičku v súvislosti s pokrytím svojich osobných potrieb a na základe tejto žiadosti mu žalobca poskytol úver, ktorým tieto potreby financoval. Svojou povahou ide však o spotrebiteľský úver, na ktorý sa v čase vzniku zmluvného vzťahu vzťahoval zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, pričom je zrejmé, že žalobca ako veriteľ poskytoval dočasne peňažné prostriedky na základe zmluvy žalovanému ako spotrebiteľovi. Je nepochybné, že žalovaná v zmluvnom vzťahu konal ako fyzická osoba spotrebiteľ.

9. Podľa zmluvy mal žalovaný úver splatiť v 7 mesačných splátkach po 84,12 EUR vrátane poistenia, a takto mal zaplatiť žalobcovi celkom sumu pôžičky 588,84 EUR. Žalovanému bolo reálne poskytnuté finančné plnenie v sume 467,78 EUR. Ako termín konečnej splatnosti (mesiac /rok) je v zmluve uvedený údaj „9/2012“. Zmluva týmto neobsahuje presný údaj o konečnej splatnosti úveru v zmysle § 9 ods. 2 písm. f/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, pretože tento nemôže byť uvedený údajom: „09/2012“, ale musí byť uvedený presným časovým údajom, teda dátumom, kedy konečná splatnosť úveru nastáva tak, aby spotrebiteľ mal jasnú predstavu o presnom časovom období, kedy bude úver splatný. Údaj o konečnej splatnosti úveru vyžaduje presné časové uvedenie dátumu , kedy konečná splatnosť úveru musí byť dátumovo presne špecifikovaná, teda musí byť vyjadrená presným dátumom, aby spotrebiteľ mal jasnú predstavu o presnom časovom období, kedy bude úver splatný. Určenie termínu konečnej splatnosti len mesiacom a rokom bez uvedenia konkrétneho dátumu je dojednanie, ktoré je pre bežného spotrebiteľa nezrozumiteľné, neurčité a zavádzajúce. Zákonodarca v citovanom ustanovení výslovne vyžaduje, aby zmluva obsahovala konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, čo v danom prípade splnené nebolo. Ak má veriteľ možnosť určiť konečnú zmluvne dohodnutú splatnosť spotrebiteľského úveru, nemôže povinnosť vypočítať konečnú splatnosť prenášať na dlžníka a obchádzať tak zákon. V tejto súvislosti sa súd cíti viazaný aj pomerne ustálenou judikatúrou a rozhodovacou praxou súdu, ktorá vyžaduje, aby veriteľ postupoval voči dlžníkovi - spotrebiteľovi maximálne čestne a prehľadne tak, aby vedel kedy a v ktoré dni sú splatné nielen splátky, ale aj presne kedy je splatný celý úver. Spotrebiteľský úver súd preto v súlade s § 11 ods. 1 písm. a) citovaného

zákona s poukazom na uvedené považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca zotrval na žalobe o zaplatenie troch nepremličaných splátok od 20.07.2012 do 20.09.2012 spolu v sume 200,49 EUR. Pri určení úveru za bezúročný a bez poplatkov je výška splátky istiny 66,83 EUR. O splátke splatnej dňa 20.07.2012 súd rozhodol rozsudkom č.k. 18C/238/2015-81 dňa 24.03.2017, keď žalobcovi priznal sumu 70,08 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 70,08 EUR od 19.08.2012 (v súlade s petítom žaloby) do zaplatenia. Ako dôvodnú súd preto ďalej považoval žalobu o zaplatenie sumy 130,41 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 63,58 EUR od 21.08.2012 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 66,83 EUR od 21.09.2012 do zaplatenia, a priznal tak žalobcovi v súlade s odvolaním a rozhodnutím krajského súdu ďalšie dve mesačné splátky po 66,83 EUR splatné dňa 20.08.2012 a dňa 20.09.2012. Zo splátky za mesiac 08/2012 priznal žalobcovi úrok z omeškania len zo sumy 63,58 EUR (66,83 EUR mínus 3,25 EUR), keď v časti tejto splátky už bol zo sumy 3,25 EUR priznaný úrok z omeškania rozsudkom okresného súdu zo dňa 24.03.2017, preto v tejto časti mal za to, že žalobcom žiadaný úrok z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 66,83 EUR od 21.08.2012 do zaplatenia by bol tak priznaný duplicitne a preto v časti príslušenstva, t.j. úroku z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 3,25 EUR od 21.08.2012 žalobu vo výroku II. rozsudku zamietol.

10. Pokiaľ ide o vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, napriek zaslaní výzvy právnym predchodcom žalobcu žalovanému na zaplatenie celej dlžnej sumy úveru zo dňa 24.07.2012, k mimoriadnej splatnosti úveru nedošlo, nakoľko neboli splnené podmienky podľa § 565 Občianskeho zákonníka, pretože sporové strany možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti nemali v zmluve (ale ani v Obchodných podmienkach) dohodnuté. Žalobca si preto môže uplatňovať iba nárok na zaplatenie splátok, ktorých splatnosť nastala ku dňu rozhodovania súdu.

11. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP podľa zásady pomeru úspechu strany sporu. V konaní si žalobca pôvodne uplatňoval nárok na zaplatenie sumy 689,01 EUR, priznaná mu bola v spore suma celkom 200,49 EUR. Žalobca mal v konaní úspech vo výške 29,10 %, žalovaný mal úspech v rozsahu 70,90 %. Celkový úspech v konaní mal teda žalovaný a jeho čistý úspech v konaní predstavuje 41,80 % (70,90 % - 29,10 %). V tomto rozsahu potom žalovanému vznikol nárok na náhradu trov konania, avšak žalovaný si žiadne trovy v spore neuplatnil ani mu nevyplynuli z obsahu súdneho spisu, preto mu súd žiadny nárok na trovy konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne na Okresný súd Prievidza v dvoch vyhotoveniach. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Trenčíne.

Podľa § 363 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP"), v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky; súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd; konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené; alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a podľa § 62 ods. 1 CMP aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 232 ods. 2 CSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.